

Iranian Independent Islamic Human Rights Commission
کمیسیون حقوق بشر اسلامی ایران
لجنة حقوق الانسان الاسلاميه في ايران

بیانیه های نهادهای تخصصی حقوقی غیر دولتی در سطح جهانی در مورد تجاوز آمریکا و
اسرائیل به ایران
(شماره ۱- نهادهای حوزه حقوق بین الملل)

امور پژوهشی، آموزشی و ترویجی کمیسیون حقوق بشر اسلامی ایران

بهار ۱۴۰۵

توضیحات مقدماتی کمیسیون:

در قبال تجاوز آمریکا و اسرائیل علیه ایران در اسفند ماه ۱۴۰۴ و فروردین ۱۴۰۵، در سطح جهانی واکنش های گسترده ای نزد ملت های مختلف شکل گرفت. این واکنش ها در مواردی مشابه واکنش های پس از تجاوز ۱۲ روزه به ایران بود و در مواردی با واکنش های برجسته تر همراه شد به ویژه که در این تجاوز جدید علاوه بر ترور عالی ترین مقام ایران، برخی جنایات غیر انسانی همانند هدف قرار دادن مدرسه شجره طیبه میناب و به شهادت رساندن قریب به ۲۰۰ نفر از دانش آموزان و معلمان و کادر اداری مدرسه، هدف قراردادن ورزشگاه و خانه های مردم در لامرد با بمب های خاص دارای آثار غیر انسانی گسترده، هدف قراردادن ده ها مدرسه، دانشگاه، ورزشگاه، مرکز درمانی، آثار میراث فرهنگی و دیگر زیر ساختهای مردمی ایران، توجه جهانی را بیشتر به خود جلب کرد. اظهار نظرهای خود ترامپ در خلال جنگ رمضان و هفته های پس از آن نیز مزید بر علت شد تا جهانیان بهتر دریابند که وی از ارتکاب هر گونه جنایتی ابا ندارد و حتی تهدید به از بین بردن یک تمدن چند هزار ساله را مطرح می سازد یا اینکه حاضر است به تعبیر خودش «برای تفریح و سرگرمی» مرتکب جنایت غیر انسانی شود.

در چنین فضایی که اکثر ملت ها موضعگیری در محکومیت جنایات آمریکا و اسرائیل داشته اند، به طور طبیعی از نهادهای تخصصی حقوقی در سراسر دنیا انتظار بیشتری می رفت که واکنش جدی نشان دهند چرا که این نهادها بهتر ابعاد نقض حقوق بین الملل و حقوق بشر را درک می کنند فلذا هر گونه سکوت یا همراهی آنها با جنایتکاران امری غیر قابل قبول و شایسته نکوهش تلقی میشود.

در پاسخ به انتظار منطقی یاد شده، برخی از نهادهای تخصصی حقوقی واکنش های مناسبی هم از حیث محتوا و هم از حیث فوریت اعلام نظر داشتند. اما بعضی نهادها متأسفانه محافظه کاری پیشه کرده و سخنی نگفتند که موجبات غضب مسئولان آمریکا یا رژیم اشغالگر اسرائیل را در پی داشته باشد یا اگر حرفی زدند دوپهلو و مبهم سخن گفتند و با عباراتی بی خاصیت، هر دو طرف را به کاهش تنش دعوت کردند یا ضمن اشاره به تجاوز آمریکا چند مطلب منفی نیز علیه ایران مطرح کردند.

برای آنکه مخاطبان ایرانی بهتر مطلع شوند که کدام نهادهای تخصصی حقوقی موضعگیری شفاف داشتند و کدام نهادها هیچ موضعگیری نکرده یا مواضع بی خاصیتی داشتند، امور پژوهشی کمیسیون مناسب دانست که اولاً بررسی دقیقی در خصوص موضعگیری های نهادهای تخصصی حقوقی یا شخصیت های علمی فعال در حوزه حقوق بین الملل داشته باشد و موارد در خور توجه را گردآوری نماید. ثانیاً مصادیق برجسته را انتخاب و به فارسی برگردان نماید و در دسترس مخاطبان فارسی زبان قرار دهد.

گزارش حاضر مهم ترین موضعگیری های نهادهای تخصصی فعال در حوزه حقوق بین الملل از جمله مواضع چند نهاد تخصصی مستقر در خود آمریکا را در خصوص تجاوز به ایران پوشش داده است. با ملاحظه متن مواضع هر نهاد می توان تا حدودی رویکرد فکری مجموعه مزبور را تا حدودی مورد شناسایی قرار داد.

نکته در خور تأمل این است که برخی از مجموعه های فعال در حوزه حقوق بین الملل در سطح جهانی، در قبال تجاوز به ایران بیانیه ای نداشته اند اما در قالب رسانه ها خود زمینه نشر مقالات متعدد توسط اعضایشان را فراهم آورده اند که آن مقالات نیز جداگانه مورد توجه کمیسیون قرار گرفت و موارد در خور اعتنا به فارسی ترجمه گردید که جداگانه منتشر می شود. به عنوان نمونه این قبیل نهادها می توان به انجمن اروپایی حقوق بین الملل اشاره کرد. انجمن های آفریقایی و آسیایی حقوق بین الملل تحرک در خور توجهی در قبال جنگ رمضان نداشته اند، اگرچه برخی از اعضای آنها مقالاتی را منتشر کرده اند که مورد توجه کمیسیون قرار گرفته است.

امور پژوهشی کمیسیون برای آنکه مخاطبان محترم گزارش حاضر، نهادهای صادر کننده بیانیه یا فعالیت اعلام شده را بهتر بشناسند، در ابتدای هر بیانیه توضیحاتی در زیر نویس در خصوص نهاد مزبور ارائه کرده است. در چند مورد نیز در خصوص برخی قسمت های بیانیه ها، توضیحاتی در زیر نویس درج یا کلماتی داخل براکت [] افزوده شد که فهم موضوع دقیق تر انجام پذیرد. نقد و ارزیابی فنی و مستقل بیانیه ها خود مجال موسعی می طلبد که جداگانه باید انجام شود. ضمناً بیانیه های ارائه شده در این مجموعه، بر اساس رعایت ترتیب تاریخ صدور ارائه شد.

با امید به اینکه ارتقای آگاهی های عمومی در خصوص ابعاد حقوقی تجاوز به کشورمان، موجبات تقویت حساسیت ها برای دفاع از حقوق انسانی و ملی را فراهم سازد و همه بیش از گذشته تلاش کنیم که ظرفیت های ملی و جهانی را در خدمت اجرای عدالت و پاسخگو کردن جنایتکاران قرار دهیم، متن گزارش تهیه شده بشرح آتی تقدیم میشود. فهرست تهیه شده در ابتدای گزارش نیز برای سهولت دسترسی به هر مورد تدوین شده و ربطی به نهادهای صادر کننده بیانیه ها ندارد.

امور پژوهشی، آموزشی و ترویجی کمیسیون حقوق بشر اسلامی ایران

اردیبهشت ۱۴۰۵

♦ متصدی روند برگردان انگلیسی به فارسی: امور پژوهشی کمیسیون حقوق بشر اسلامی ایران، اردیبهشت ۱۴۰۵
♦ مآخذ: پایگاههای اطلاع رسانی هر یک از نهادهای مذکور در گزارش حاضر (به زبان انگلیسی)، دوره بررسی؛ از

تابستان ۲۰۲۵ تا بهار ۲۰۲۶

♦ شناسه متن: ۰۵/۱/۱۰۴

هر گونه نقل مطالب گزارش حاضر یا باز نشر جزئی یا کلی آن با ذکر مآخذ و رعایت استناد به امور پژوهشی
کمیسیون حقوق بشر اسلامی ایران، مجاز است.

امور پژوهشی کمیسیون از هر گونه نظر و پیشنهاد مخاطبان ارجمند به ویژه صاحب نظران و کارشناسان محترم در
راستای ارتقای تلاش ها استقبال می کند. مشارکت در فعالیت های عام المفعه نیز برای همه میسر است.

www.ihrc.ir

فهرست مطالب:

- ۱- بیانیه رییس جامعه آمریکایی حقوق بین الملل در مورد استفاده از زور علیه ایران
صادره در دوم مارس ۲۰۲۶ برابر با ۱۱ اسفند ۱۴۰۴ / ص ۶
برگردان انگلیسی به فارسی در امور پژوهشی کمیسیون حقوق بشر اسلامی ایران
- ۲- بیانیه رئیس شعبه آمریکایی انجمن حقوق بین الملل درباره حمله ایالات متحده به ایران
صادره در ششم مارس ۲۰۲۶ [برابر با پانزدهم اسفند ۱۴۰۴ شمسی] / ص ۸
متصدی برگردان از انگلیسی به فارسی: خانم محدثه سادات میر محمد میگونی، دانش آموخته کارشناسی ارشد حقوق
بین الملل و همیار افتخاری کمیسیون، ویرایش و نهایی سازی متن در امور پژوهشی کمیسیون حقوق بشر اسلامی ایران
- ۳- بیانیه موسسه حقوق بین الملل در خصوص عملیات نظامی علیه ایران
صادره در سی و یکم مارس ۲۰۲۶ برابر با ۱۱ فروردین ۱۴۰۵ / ص ۱۱
برگردان انگلیسی به فارسی در امور پژوهشی کمیسیون حقوق بشر اسلامی ایران
- ۴- بیانیه مشترک بیش از صد نفر از اساتید و کارشناسان و فعالان حقوق بین الملل در آمریکا راجع به تجاوز به ایران
[در ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، موسوم به جنگ رمضان]
صادره در سیزدهم آوریل ۲۰۲۶ برابر با ۲۴ فروردین ۱۴۰۵ شمسی / ص ۱۴
برگردان انگلیسی به فارسی در امور پژوهشی کمیسیون حقوق بشر اسلامی ایران

بیانیه رییس جامعه آمریکایی حقوق بین الملل^۱ در مورد استفاده از زور علیه ایران

صادره در دوم مارس ۲۰۲۶ برابر با ۱۱ اسفند ۱۴۰۴

استفاده از زور توسط ایالات متحده و اسرائیل علیه ایران و انفجار خشونت در سراسر خاورمیانه که این اقدام به راه انداخته است، عمیقاً نگران کننده است.

دولت ترامپ بار دیگر بی توجهی خود به حقوق بین الملل را نشان داده و با حمله نظامی بی دلیل، این بار علیه ایران - کمتر از دو ماه پس از حمله نظامی بی دلیل به ونزوئلا - ممنوعیت مقرر در منشور سازمان ملل راجع به استفاده از زور را نقض کرده است.

در این حمله اخیر، دولت ترامپ بار دیگر قانون ایالات متحده را [نیز] نقض کرده است، که حداقل مستلزم مشورت با اعضای کنگره قبل از مشارکت نیروهای مسلح ایالات متحده در حملاتی مانند آنچه اکنون در منطقه در حال وقوع است، می باشد.

رئیس جمهور هیچ مدرکی مبنی بر حمله قریب الوقوع ایران ارائه نکرده است و بنابراین هیچ مبنایی طبق حقوق بین الملل برای حمله پیشدستانه^۲ وجود ندارد، و با توجه به هفته های زیادی که صرف آماده سازی برای جنگ شده است، دلیلی برای عدم درخواست رضایت کنگره وجود ندارد.

در طول قرن های متمادی، حقوق بین الملل، به طور متناوب، برای رسیدگی به مهم ترین چالش های سیاره مشترک، تکامل یافته است. منشور ملل متحد، که در واکنش به ویرانی های جنگ جهانی دوم به تصویب رسید، آغازی بر [تلاش برای تحقق] صلح و آبادانی بی سابقه بود. با وجود اینکه آرمان های آن در همه وضعیت ها تحقق نمی یابد، حقوق بین الملل ابزاری فراهم می آورد تا مردم سراسر جهان، در درجه نخست برای حفظ صلح و امنیت بین المللی، با

¹ . The American Society of International Law (ASIL)

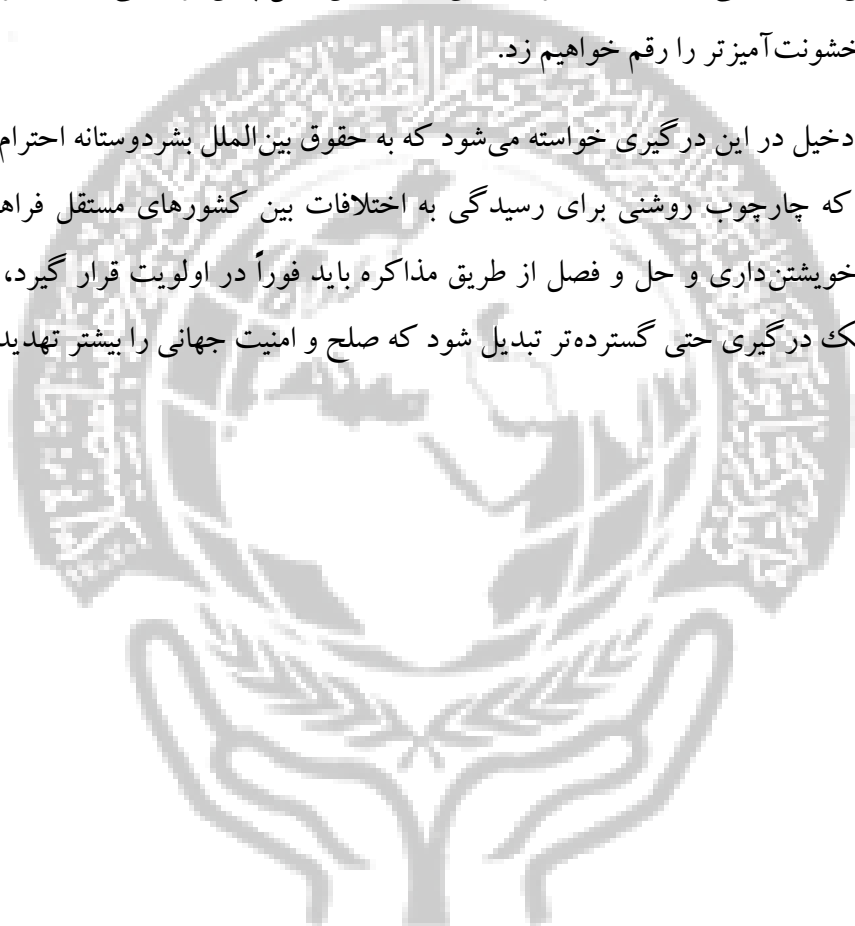
این نهاد خود را غیر انتفاعی و غیر سیاسی معرفی و اعلام داشته است که در سال ۱۹۰۶ ایجاد شده و هم اینک افراد متخصص حقوق بین الملل از صد کشور عضو آن هستند. مقر آن در واشنگتن دی سی قرار دارد. (توضیح افزوده بر متن)

² . Preemptive strike

یکدیگر هم گام شوند. ارزش‌های اساسی که حقوق بین‌الملل در صدد ترویج و پیشبرد آن‌هاست، باید صیانت شده و به آن‌ها احترام گذاشته شود.

دهه‌هاست که ایرانیان از نقض فاحش حقوق بشر رنج برده‌اند؛^۳ آنها آزادی و دموکراسی را مطالبه کرده‌اند و شایسته آن هستند. اما چنین آرمان‌هایی به ندرت از طریق نقض حقوق بین‌الملل پیش برده می‌شوند. اگر خلاف این باشد، جهانی آشفته‌تر و خشونت‌آمیزتر را رقم خواهیم زد.

از همه طرف‌های دخیل در این درگیری خواسته می‌شود که به حقوق بین‌الملل بشردوستانه احترام بگذارند و به نظم حقوقی بین‌المللی که چارچوب روشنی برای رسیدگی به اختلافات بین کشورهای مستقل فراهم می‌کند، احترام بگذارند. حداکثر خویشتن‌داری و حل و فصل از طریق مذاکره باید فوراً در اولویت قرار گیرد، پیش از آنکه این وضعیت وخیم به یک درگیری حتی گسترده‌تر تبدیل شود که صلح و امنیت جهانی را بیشتر تهدید کند.

^۳. ظاهراً این عبارت همانند برخی نهادهای دیگر واقع در مغرب زمین مورد تصریح قرار گرفته که هم صادر کننده بیانه متهم به حمایت از نظام ایران نشود و هم بدین طریق خود را در قبال نگرشهای سیاسی متضاد در مورد ایران بیطرف نشان دهد و مهم تر اینکه این استدلال را مورد تاکید قرار دهد که هر داوری سیاسی در مورد حکومت ایران نمی تواند توجیهی برای تجاوز نظامی به این کشور و نقض موازین حقوقی بین المللی باشد. صادر کننده بیانه اشاره نکرده است که دخالت ها و اقدامات سیاسی، اقتصادی، امنیتی و حتی تروریستی دولت آمریکا و دیگر متحدان وی علیه جامعه ایران طی چند دهه گذشته، تا چه میزان در رنج بردن ایرانیان از حیث رعایت حقوق انسانی نقش داشته است (توضیح افزوده بر متن)

بیانیه رئیس شعبه آمریکایی انجمن حقوق بین الملل درباره حمله ایالات متحده به ایران

صادره در ششم مارس ۲۰۲۶ [برابر با پانزدهم اسفند ۱۴۰۴ شمسی]

[مقدمه مندرج در بیانیه:]

شعبه آمریکایی انجمن حقوق بین الملل (ABILA)^۴ با بیش از صد سال قدمت، در جهت مطالعه، تبیین و توسعه حقوق بین الملل و گسترش صلح، حقوق بشر و عدالت در سراسر جهان گام برمی دارد. هیئت مدیره شعبه آمریکایی انجمن حقوق بین الملل در آخرین نشست فصلی خود در ۱۶ ژانویه ۲۰۲۶، با رأی ۳۰ موافق و بدون مخالف، بیانیه ای صادر کرد که مداخله آمریکا در ونزوئلا را غیرقانونی و فاقد توجیه در چارچوب حقوق بین الملل دانست.

گاهی در فاصله میان جلسات هیئت مدیره، مسئولیت صدور بیانیه درباره مسائل مهم بین المللی مرتبط با مأموریت انجمن به رئیس شعبه آمریکایی انجمن حقوق بین الملل سپرده می شود. [در همین چارچوب، بیانیه حاضر ارائه میشود.]

[متن بیانیه:]

در هفته گذشته، ایالات متحده و اسرائیل در جریان حملات هوایی گسترده به ایران، رهبر این کشور را هدف قرار دادند و به قتل رساندند. ایران نیز در پاسخ به این اقدامات، موجی از خشونت را در سراسر خاورمیانه رقم زده است. پس از رایزنی با هیئت مدیره شاخه آمریکایی انجمن حقوق بین الملل، این بیانیه را صادر می کنم تا هم مداخله نظامی غیرقانونی آمریکا علیه ایران را محکوم کنم و هم نگرانی شدید خود را نسبت به گستردگی اقدامات تلافی جویانه ایران ابراز دارم.

^۴ انجمن حقوق بین الملل (The International Law Association) در سال ۱۸۷۳ در بروکسل بلژیک ایجاد شده است. این نهاد که متمرکز بر مطالعات حقوق بین الملل عمومی و خصوصی است در کشورهای مختلف دنیا از جمله آمریکا شعبه دارد. در سامانه اطلاع رسانی این نهاد غیر دولتی تخصصی حقوقی اعلام شده که هم اینک پنج هزار متخصص حقوق بین الملل از سراسر جهان عضو این نهاد هستند. هم اینک مقر مرکزی این نهاد در لندن است. شعبه آمریکایی انجمن حقوق بین الملل در سال ۱۹۲۲ شکل گرفته است. دفتر مرکزی انجمن حقوق بین الملل بیانیه ای در مورد تجاوز به ایران نداشته است اگرچه یک مقاله در محکومیت تجاوز به میراث فرهنگی ایران را در سامانه خود بارگذاری کرده است که جداگانه آن اثر نیز در کمیسیون ترجمه شده است. (توضیح افزوده در کمیسیون)

پس از جنگ جهانی دوم، با تصویب منشور سازمان ملل متحد، ممنوعیت توسل به زور جایگاه یک اصل جهانی را یافت و محاکمات نورنبرگ نیز پاسخ‌گویی در برابر نقض این اصل را تثبیت کرد؛ تحولاتی که آمریکا در شکل‌گیری آن‌ها سهمی مهم داشت.

این ممنوعیت، سنگ‌بنای نظام حقوقی بین‌المللی معاصر است. بی‌جهت نیست که با وجود منازعات پراکنده، هشتاد سال پس از تأسیس سازمان ملل به‌عنوان صلح‌آمیزترین دوره تاریخ بشر شناخته می‌شود؛ دوره‌ای که امکان پیشرفت‌های بی‌سابقه‌ای را در عرصه حقوق بشر، توسعه و برابری فراهم کرده است. این دستاوردها اکنون در معرض خطر قرار دارند و ممکن است پیامدهای ویرانگری به دنبال داشته باشند. حملات آمریکا علیه ایران را نمی‌توان به عنوان دفاع مشروع و قانونی توجیه کرد.

ایران به ایالات متحده حمله نکرده و حتی خود پنتاگون هم پذیرفته است که هیچ نشانه یا مدرکی از یک حمله قریب‌الوقوع از سوی ایران وجود نداشته است. در مقابل، تصمیم گرفته شد با استناد به نظریه دفاع از خود در برابر تهدیدهای احتمالی آینده، از جمله اشاعه سلاح‌های هسته‌ای یا تروریسم، هر حمله احتمالی از سوی ایران به‌طور «پیش‌دستانه» دفع شود.

با این حال، مفهوم جنگ پیش‌دستانه که همان استدلالی است که روسیه برای تهاجم غیرقانونی خود به اوکراین مطرح کرد، هرگز به عنوان یک اصل مشروع پذیرفته نشده است. پذیرفتن چنین دکترین یا نظریه‌ای، نه‌فقط خاورمیانه را بی‌ثبات‌تر می‌سازد، بلکه احتمال جنگ را در سراسر جهان بالا می‌برد. برخی هم دلیل دیگری را مطرح کرده‌اند و آن، پایان دادن به جنایت‌ها و نقض‌های گسترده‌ای است که به حکومت ایران نسبت داده می‌شود.

[نظام سیاسی] ایران بدون تردید از اقدامات تروریستی در خارج از کشور خود حمایت کرده و در داخل نیز علیه اعتراضات مسالمت‌آمیز خشونت گسترده اعمال کرده است^۵. اما هرگونه مداخله بشردوستانه بر مبنای اصل «مسئولیت

^۵ نویسنده بیانیه انواع جنایات دولت آمریکا و متحد اشغالگر آن یعنی اسرائیل و ارتکاب انواع اقدامات تروریستی در سراسر جهان توسط این رژیم‌ها را نادیده گرفته اما برای آنکه بتواند چند مطلب حق و بدیهی منطبق با حقوق بین‌الملل در انتقاد از تجاوز نامشروع آمریکا و اسرائیل به ایران مطرح کند ظاهراً در فضای اجتماعی سیاسی حاکم بر آمریکا ناچار است چند تا فحش هم به ایران بدهد تا متهم به جانبداری از ایران نشود! البته مخاطبان حق طلب در سراسر دنیا اصل موضعگیری حاضر در نفی تجاوز آمریکا به ایران را قابل تقدیر می‌دانند اگرچه می‌توانست به مراتب از محتوای بهتری برخوردار باشد و اشاره‌ای به انواع جنایات جنگی ارتكابی توسط دولت ایالات متحده در حملات به ایران از جمله هدف قراردادن مدرسه شجره طیبه در شهرستان میناب و جان گرفتن از ۱۶۸ کودک دانش آموز یا هدف قراردادن ورزشگاه لامرد با بمب‌های ممنوعه و پیامدهای

حمایت (R2P) باید در چارچوب فصل‌های ششم و هفتم منشور سازمان ملل و سند نهایی اجلاس جهانی ۲۰۰۵ انجام شود. البته این مورد، به مجوز سازمان ملل متحد نیاز دارد. بخش زیادی از بحث‌ها در آمریکا بر این محور متمرکز بوده است که آیا تصمیم رئیس‌جمهور برای آغاز جنگ با قوانین این کشور سازگار بوده یا نه؛ چرا که مطابق بخش هشتم از اصل اول قانون اساسی آمریکا و نیز قانون اختیارات جنگی، اختیار اعلام جنگ به کنگره واگذار شده است. بدون تردید این پرسشی مهمی است، اما فقط این سوال خاص مطرح نیست. اقدام نظامی آمریکا در خارج از کشور، نه فقط تابع قوانین داخلی این کشور، بلکه مشمول حقوق بین‌الملل نیز هست. بنابراین، حتی اگر کنگره نیز این اقدام را تأیید می‌کرد، مداخله نظامی آمریکا در ایران همچنان ناقض حقوق بین‌الملل محسوب می‌شد.

ایالات متحده فقط در صورتی می‌تواند، از تجاوزهای غیرقانونی و جنایت‌های جنگی سایر کشورها، مانند حمله روسیه به اوکراین، انتقاد کند که خود نیز به محدودیت‌های مربوط به استفاده از زور پایبند بماند.

اگر این بنیادی‌ترین اصل حقوق بین‌الملل [یعنی منع توسل به زور] مکرر نقض و تضعیف شود، احتمال دارد در دنیا بار دیگر به وضعیتی برسیم که قدرت به جای قانون تعیین‌کننده باشد که خود وضعیتی نامناسب در مقابل صلح، حقوق بشر، برابری و توسعه پایدار رقم می‌زند.

اگرچه شعبه آمریکایی انجمن حقوق بین‌الملل نهادی غیرحزبی است، [و لیکن] پایبندی به صلح، عدالت و حاکمیت قانون را از اصول اساسی خود می‌داند؛ [اینها همان] ارزش‌هایی [هستند] که با حملات ایالات متحده به ایران مورد تهدید قرار گرفته‌اند. شعبه آمریکایی انجمن حقوق بین‌الملل خواستار آن است که [دولت] ایالات متحده بی‌درنگ به این اقدام نظامی غیرقانونی پایان دهد و بار دیگر نقش خود را به عنوان مدافع نظام حقوقی بین‌الملل ایفا کند. نظامی که خود در شکل‌گیری آن سهم داشته و مردم آمریکا نیز بهره‌های فراوانی از آن برده‌اند.

مایکل پی. شارف

رئیس شعبه آمریکایی انجمن حقوق بین‌الملل

ضد انسانی آن و هدف قرار دادن مدارس، بیمارستان‌ها، و دهها زیر ساخت دیگر که جعلی از منظر موازین بین‌المللی، جنایت تلقی میشود نیز اشاره و دولت متبوع خود و رژیم اشغالگر را مورد انتقاد حقوقی قرار دهد. (توضیح افزوده شده در کمیسیون)

بیانیه موسسه حقوق بین‌الملل^۶ در خصوص عملیات نظامی علیه ایران

صادره در سی و یکم مارس ۲۰۲۶ برابر با ۱۱ فروردین ۱۴۰۵

۱. موسسه در «بیانیه خود پیرامون چالش‌های پیش‌روی نظم حقوقی بین‌المللی پس از عملیات نظامی در ونزوئلا» که در ۱۸ ژانویه ۲۰۲۶ تصویب شد، «نگرانی عمیق خود را [در مورد] نقض‌های مکرر حقوق بین‌الملل توسط ایالات [...]»^۷ که منشور ملل متحد و اصول و قواعد حقوق بین‌الملل ضروری برای حفظ نظم جهانی صلح‌آمیز را تضعیف می‌کند» ابراز داشت. طبق ماده ۱ (بند ۱) اساسنامه‌اش، این موسسه پیش‌تر چندین مورد نقض فاحش بنیادی‌ترین اصول منشور ملل متحد را محکوم کرده بود (اعلامیه بروژ درباره استفاده از زور، ۲۰۰۳؛ اعلامیه درباره تجاوز علیه اوکراین، ۲۰۲۲؛ اعلامیه درباره وضعیت کنونی در خاورمیانه، ۲۰۲۳).

۲. آغاز یک عملیات نظامی جدید و گسترده توسط اسرائیل و ایالات متحده علیه ایران در ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، موسسه را بر آن داشت تا بیانیه دیگری صادر کند. این عملیات شامل بمباران انبوه قلمرو یک دولت مستقل، قتل خودسرانه رئیس وقت کشور، و در پی آن تلفات پر شمار غیرنظامی و همچنین آسیب‌های قابل توجه به محیط زیست بوده است. این عملیات، اصول بنیادینی را که نظم حقوقی بین‌المللی بر آن استوار است به چالش می‌کشد؛ اصولی از جمله ممنوعیت تجاوز و استفاده از زور، اصل عدم مداخله، و مصونیت سران دولت‌ها مطابق با حقوق بین‌الملل.

۳. اگرچه استدلال شده است که این عملیات به دلیل تهدیدی که ایران برای امنیت ایالات متحده و اسرائیل ایجاد می‌کرد (با توجه به خطرات انحراف برنامه توسعه هسته‌ای ایران به سمت اهداف نظامی) توجیه‌پذیر بوده است، اما موسسه پیش‌تر در «قطعنامه خود درباره دفاع مشروع» (مصوب نشست سال ۲۰۰۷ در سانتیاگو، شیلی) خاطرنشان کرده است که: «هیچ مبنایی در حقوق بین‌الملل برای دکتترین‌های دفاع مشروع "پیش‌گیرانه" (در غیاب یک حمله مسلحانه

^۶ The Institute of International Law (IIL)

این موسسه در سال ۱۸۷۳ توسط یازده تن از حقوق دانان برجسته بین‌المللی در شهر گنت بلژیک تأسیس شده است. مقر کنونی این نهاد تخصصی حقوقی غیر دولتی در ژنو سوئیس واقع شده است. این نهاد در سابقه فعالیت‌ها و دستاوردهای خود دریافت جایزه جهانی نوبل را نیز دارد. این نهاد همانگونه که در صدر بیانیه حاضر اعلام کرده در مورد ربایش رییس جمهور ونزوئلا نیز بیانیه ای صادر و آنرا محکوم کرده است. (توضیح افزوده در کمیسیون)

^۷ در خور توجه است که صادر کنندگان بیانیه اجتناب کرده اند از اینکه نام ایالات متحده آمریکا را کامل بیان کنند و بعد از کلمه ایالات، نقطه چین داخل براکت گذاشته اند. (توضیح افزوده در کمیسیون)

واقعی یا آشکارا قریب الوقوع) وجود ندارد. در صورت وجود تهدید یک حمله مسلحانه علیه یک دولت، تنها شورای امنیت [سازمان ملل] صلاحیت تصمیم‌گیری یا اجازه برای استفاده از زور را دارد.» (پاراگراف‌های ۶ و ۷).

۴. در همان قطعنامه، موسسه همچنین خاطرنشان کرد که «ضرورت و تناسب»^۸، اجزای ضروری در چارچوب هنجاری دفاع مشروع هستند» (همان، بند ۲). استدلال دفاع مشروع تحت هیچ شرایطی نمی‌تواند توجیه‌گر عملیات نظامی‌ای باشد که فراتر از اهداف نظامی دولت‌های متجاوز عمل می‌کند. بنابراین، این مؤسسه عمیقاً نگران دامن‌گسترش این درگیری در سراسر منطقه خاورمیانه و فراتر از آن و تأثیر آن بر امنیت جهانی است.

۵. موسسه تأکید می‌کند که اقدامات نظامی باید مطابق با اصول حقوق بین‌الملل بشردوستانه، به‌ویژه «محافظت از غیرنظامیان و اموال غیرنظامی» انجام شود. در این راستا، موسسه هرگونه اقدام نظامی - فارغ از اینکه عاملان آن چه کسانی باشند - که علیه زیرساخت‌های غیرنظامی از جمله مدارس، بیمارستان‌ها، مراکز درمانی، فرودگاه‌های غیرنظامی و سایر اموال مشابه باشد، و همچنین حمله به مسیرهای تجاری و کشتی‌های غیرنظامی را محکوم می‌کند.

۶. موسسه همچنین تأکید می‌کند که حقوق بین‌الملل عرفی، استفاده از روش‌ها یا ابزارهای جنگی را که با هدف ایجاد، یا با این انتظار که باعث «خسارت گسترده، طولانی‌مدت و شدید به محیط زیست طبیعی» شوند، و همچنین هدف قرار دادن و تخریب میراث فرهنگی را ممنوع کرده است.

۷. موسسه ضمن محکوم کردن این نقض‌های حقوق بین‌الملل، به هیچ وجه هیچ‌گونه اقدام دولت ایران را که در قلمرو خود، تعهدات حقوق بشری و سایر قواعد حقوق بین‌الملل یا تعهدات بین‌المللی‌اش در قبال سایر دولت‌ها را نقض کرده باشد، تأیید نمی‌کند. محکوم کردن غیرقانونی بودن این عملیات (نظامی علیه ایران)، به هیچ وجه نباید به معنای مشروعیت بخشیدن به مقامات متهم به اقدامات غیرقانونی تلقی شود.^۹

^۸. Necessity and Proportionality

^۹. ظاهراً در فضای حاکم بر کشورهای غربی، همه این قبیل نهادهای تخصصی برای آنکه توسط دولت یا برخی نهادهای غیر دولتی متهم به حمایت از ایران یا عدم اهتمام به رعایت بیطرفی نشوند، ناچارند این امر را تصریح کنند که ما هیچ ارتباطی با ایران نداریم و هیچ کس را تأیید نمی‌کنیم. (توضیح افزوده بر متن)

۸. در نهایت، موسسه خواستار پایان دادن به خصومت‌ها و حل و فصل اختلافات میان دولت‌های ذی‌نفع با [رعایت] حُسن نیت، از طریق تمامی ابزارهای مناسب برای حل و فصل صلح آمیز و مطابق با حقوق بین‌الملل است.

بیانیه مشترک بیش از صد نفر از اساتید و کارشناسان و فعالان حقوق بین الملل در آمریکا راجع به

تجاوز به ایران [در ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، موسوم به جنگ رمضان]

صادره در سیزدهم آوریل ۲۰۲۶ برابر با ۲۴ فروردین ۱۴۰۵ شمسی

ما، امضاکنندگان زیر، متخصصان، اساتید و فعالان حقوق بین الملل واقع در ایالات متحده، نگرانی عمیق خود را در مورد نقض جدی حقوق بین المللی و ادبیات گفتاری نگران کننده توسط ایالات متحده، اسرائیل و ایران در درگیری مسلحانه فعلی در خاورمیانه ابراز می کنیم.

به دلیل ارتباط ما با ایالات متحده، تمرکز ما در اینجا بر رفتار دولت آمریکا است، اما همچنان نگران خطر فجایع در سراسر منطقه هستیم، از جمله خطرات مداومی که دولت ایران از طریق سرکوب خشونت آمیز مخالفان برای ایرانیان ایجاد می کند و همچنین برای غیرنظامیان در سراسر خاورمیانه از طریق حملات غیرقانونی مستمر ایران به زیرساخت های غیرنظامی با استفاده از سلاح های انفجاری در مناطق پرجمعیت.^{۱۰}

یک ماه از حملات ایالات متحده و اسرائیل به سراسر ایران می گذرد. آغاز این کارزار [نظامی] نقض آشکار منشور سازمان ملل متحد بود و رفتار نیروهای ایالات متحده از آن زمان، و همچنین اظهارات مقامات ارشد دولتی، نگرانی های جدی را در مورد نقض موازین بین المللی حقوق بشر و حقوق بین الملل بشردوستانه، از جمله جنایات جنگی بالقوه، ایجاد می کند.

ما به طور جمعی بر اهمیت اجرای برابر حقوق بین الملل برای همه، از جمله کشورهایی که خود را به عنوان رهبران جهانی مطرح می کنند، تأکید می کنیم. اظهارات اخیر مقامات ارشد دولت ایالات متحده که موازین [بین المللی] حاکم بر درگیری نظامی را «احمقانه» توصیف می کنند و «مرگبار بودن» را بر «قانونی بودن» اولویت می دهند، عمیقاً نگران کننده و به طرز خطرناکی کوتاه بینانه هستند. این ادعاها، به ویژه در ترکیب با رفتار قابل مشاهده نیروهای

^{۱۰}. امضا کنندگان این بیانیه با این تعابیر، عملاً چند مورد از انتقادات جاری و تکراری در گفتمان حاکم در رسانه های آمریکا را تکرار کرده اند ولی اشاره ای نداشته اند که وقتی پایگاه های آمریکا در مناطق مختلف خاورمیانه مستقر است و از هر یک به ایران تجاوز میشود، طرف بهره مند از دفاع مشروع به طور طبیعی آنها را هدف قرار می دهد و این به هیچ عنوان به معنای هدف قراردادن غیر نظامیان نیست. (توضیح افزوده بر متن)

آمریکایی، به نظم حقوقی بین‌المللی و نظام حقوق بین‌الملل که ما زندگی خود را وقف ترویج آن کرده‌ایم، آسیب می‌رساند.

این جنگ که روزانه بین ۱ تا ۲ میلیارد دلار برای مالیات‌دهندگان آمریکایی هزینه دارد، آسیب‌های قابل توجهی به غیرنظامیان منطقه وارد می‌کند، منجر به از دست رفتن جان صدها غیرنظامی در سراسر خاورمیانه شده و خسارات جدی زیست‌محیطی و اقتصادی به بار می‌آورد.

ما این نامه را می‌نویسیم تا نگرانی خود را در مورد (۱) حقوق مربوط به توسل به جنگ (jus ad bellum)، یا تصمیم به جنگ، (۲) حقوق حاکم بر روند جنگ یا نحوه رفتار طرف‌های درگیری (jus in bello)، (۳) لفاظی‌ها و تهدیدهای مقامات ارشد ایالات متحده و متحدانشان که حاکی از سوءاستفاده‌های بیشتر است، و (۴) نابودی ساختارهای [اهتمام به] کاهش آسیب غیرنظامیان در [نگاه] دولت ایالات متحده آمریکا به عنوان بخشی از رویکرد پیت هگزرت وزیر دفاع ایالات متحده که «جنگیدن بدون مماشات و بیرحمانه»^{۱۱} [معرفی شده است]، ابراز کنیم.

اول) نگرانی‌های مربوط به مرحله بررسی] حقوق توسل به زور یا مشروعیت بکارگیری قوه قهریه]:

حملات انجام شده توسط ایالات متحده و اسرائیل در ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ به وضوح ممنوعیت منشور سازمان ملل متحد در مورد استفاده از زور را نقض کرد. توسل به زور علیه یک کشور دیگر فقط در دفاع از خود در برابر یک حمله مسلحانه واقعی یا قریب‌الوقوع یا در مواردی که توسط شورای امنیت سازمان ملل مجاز باشد، مجاز است. شورای امنیت این حمله را مجاز ندانست. ایران به اسرائیل یا ایالات متحده حمله نکرد. علیرغم ادعاهای متنوع و گاه متناقض دولت ترامپ، هیچ مدرکی مبنی بر اینکه ایران تهدید قریب‌الوقوعی ایجاد کرده است که بتواند مبنای ادعای دفاع از خود باشد، وجود ندارد. بسیاری از کارشناسان حقوق بین‌الملل به این نتیجه رسیده‌اند که اقدامات اسرائیل و ایالات متحده منشور سازمان ملل را نقض می‌کند، از جمله رئیس و رئیس منتخب انجمن حقوق بین‌الملل آمریکا و رئیس شعبه آمریکایی انجمن حقوق بین‌الملل؛ آنتونیو گوترش، دبیرکل سازمان ملل متحد نیز این حملات را به عنوان تضعیف‌کننده صلح و امنیت بین‌المللی محکوم کرد.

¹¹ . “Gloves off” approach to warfare

دوم) نگرانی‌ها در مورد نقض حقوق بین‌الملل بشردوستانه:

موازنین مربوط به درگیری‌های مسلحانه، رفتار خصمانه همه طرف‌های درگیری در مخاصمات جاری را محدود می‌کند. ما نگرانیم که این موازنین اساسی، از جمله در زمینه حملات گزارش شده به غیرنظامیان و اهداف غیرنظامی مانند رهبران سیاسی که هیچ نقش نظامی ندارند، زیرساخت‌های نفت و گاز، از جمله پارس جنوبی، و کارخانه‌های آب شیرین‌کن، نقض شده باشند. در ۱۹ مارس، ولکر تورک، کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل، حملات به زیرساخت‌های انرژی را محکوم کرد و به تأثیرات «فاجعه‌بار» آنها برای غیرنظامیان اشاره کرد.

ما به طور جدی نگران حملاتی هستیم که مدارس، مراکز درمانی و خانه‌ها را هدف قرار داده‌اند. هلال احمر ایران گزارش می‌دهد که «۶۷۴۱۴ مکان غیرنظامی مورد حمله قرار گرفته‌اند که ۴۹۸ مورد از آنها مدرسه و ۲۳۶ مرکز درمانی هستند.» گزارشی از سازمان‌های برجسته جامعه مدنی نشان می‌دهد که حداقل ۱۴۴۳ غیرنظامی ایرانی، از جمله ۲۱۷ کودک، بین ۲۸ فوریه و ۲۳ مارس ۲۰۲۶ توسط نیروهای آمریکایی و اسرائیلی کشته شده‌اند.

حمله به مدرسه ابتدایی میناب به ویژه نگران‌کننده است. در ۲۸ فوریه، دبستان شجره طیبه در میناب ایران مورد حمله قرار گرفت و به گفته مقامات ایرانی، منجر به کشته شدن حداقل ۱۷۵ نفر شد که بسیاری از آنها کودک بودند. بر اساس اطلاعات آنلاین که به راحتی در دسترس هستند و تصاویر ماهواره‌ای موجود در بازار، به نظر می‌رسد که این ساختمان به مدت یک دهه به عنوان مدرسه مورد استفاده قرار می‌گرفته است. رئیس جمهور ترامپ مسئولیت ایالات متحده را رد کرد و به دروغ اظهار داشت که "این کار توسط ایران انجام شده است." با این حال، تحقیقات اولیه توسط وزارت دفاع [آمریکا] گزارش داد که ایالات متحده این حمله را انجام داده است و هدف قرار دادن آن بر اساس اطلاعات قدیمی بوده است. این حمله احتمالاً موازنین بین‌المللی بشردوستانه را نقض می‌کند و اگر شواهدی مبنی بر بی‌ملاحظگی مسئولان آن پیدا شود، می‌تواند یک جنایت جنگی نیز باشد. این حمله از جمله مرگبارترین حملات منفرد ارتش ایالات متحده علیه غیرنظامیان در دهه‌های اخیر است.

سوم) نگرانی‌ها در مورد لفاظی‌ها و تهدیدهای مقامات ارشد:

ما عمیقاً نگران لفاظی‌های خطرناکی هستیم که مقامات دولتی در طول جنگ به آن پرداخته‌اند، از جمله:

الف. تهدید به عدم دادن امان (عدم پذیرش تسلیم)^{۱۲}: در ۱۳ مارس، پیت هگزت، وزیر دفاع، اظهار داشت «ما به فشار آوردن و پیشروی ادامه خواهیم داد؛ هیچ امانی در کار نیست و هیچ رحمی نسبت به دشمنانمان نخواهیم داشت». در حقوق بین الملل، «اعلام اینکه هیچ امانی داده نخواهد شد» «به ویژه ممنوع» است، ممنوعیتی که در «دفترچه راهنمای حقوق جنگ» خود وزارت دفاع ایالات متحده نیز تصریح شده است.. بیانیه هگزت احتمالاً موازین بشردوستانه بین المللی و همچنین قانون جنایات جنگی ایالات متحده ۲۴۴۱ U.S.C. ۱۸ را نقض می کند. دستور یا تهدید به عدم اعطای امان، جنایت جنگی است.

ب. نادیده گرفتن قواعد درگیری و حقوق بین الملل: اظهار «عدم پذیرش امان» توسط وزیر دفاع، پیت هگزت، در پی اظهارات نگران کننده مشابه [قبلی] از سوی وی مطرح شد؛ از جمله در ۲۵ سپتامبر ۲۰۲۵ و ۲ مارس ۲۰۲۶ که گفته بود ایالات متحده با «قواعد احمقانه [حاکم بر] درگیری ها» نمی جنگد. در ۸ ژانویه ۲۰۲۶، رئیس جمهور ترامپ نیز این دیدگاه نگران کننده را ابراز کرد که: «من نیازی به حقوق بین الملل ندارم». وی همچنین در ۱۳ مارس اعلام کرد که ایالات متحده ممکن است «فقط برای تفریح» به ایران حمله کند.

ج. تهدیدات علیه زیرساخت های انرژی: رئیس جمهور ترامپ در ۱۳ مارس ۲۰۲۶ تهدید کرد: «من می توانم ظرف یک ساعت آینده چیزهایی را نابود کنم؛ نیروگاه هایی که برق تولید می کنند، نیروگاه هایی که آب تولید می کنند... ما می توانیم کارهایی انجام دهیم که چنان فاجعه بار باشد که آن ها عملاً دیگر هرگز نتوانند به عنوان یک ملت بازسازی شوند.»

حقوق بین الملل از اشیایی که برای بقای غیرنظامیان ضروری هستند در برابر حمله محافظت می کند و حملات تهدید شده توسط ترامپ، در صورت اجرا، می تواند مصداق «جنایات جنگی» باشد. در ۲۱ مارس، رئیس جمهور ترامپ پا را فراتر گذاشت و تهدید کرد که نیروگاه های ایران را «محو» خواهد کرد. روز بعد، مایک والتز، سفیر ایالات متحده در سازمان ملل، از حملات به نیروگاه ها دفاع کرد و گفت که حمله به نیروگاه های هسته ای نیز «دور از ذهن نیست». حمله به زیرساخت های انرژی غیرنظامی ممنوع است. اگر نیروگاهی هم کاربرد غیرنظامی داشته باشد و

^{۱۲} Denial of quarter: یک اصطلاح نظامی قدیمی به معنای عدم پذیرش تسلیم دشمن و کشتن تمامی نیروهای تسلیم شده است (ندادن امان)
No quarter: به معنای «بدون بخشش» یا «بدون زندهار» است و در متون نظامی به معنای کشتن اسرا یا عدم پذیرش تسلیم آن ها به کار می رود. (توضیح افزوده بر متن)

هم نظامی («کاربرد دوگانه»)، تنها در صورتی ممکن است «هدف نظامی» تلقی شود که «مشارکتی مؤثر در عملیات نظامی» داشته باشد و حمله به آن «مزیت نظامی قطعی»^{۱۳} ایجاد کند. با این حال، هر حمله‌ای باید از اصول «تناسب» و «احتیاط در حمله»^{۱۴} پیروی کند. اصل تناسب، حملاتی را که انتظار می‌رود آسیب‌های جانبی به غیرنظامیان وارد کند که در مقایسه با مزیت نظامی به دست آمده «بیش از حد» (نامتناسب) باشد، ممنوع می‌کند. آسیب‌های غیرنظامی که باید در نظر گرفته شوند، شامل خسارات غیرمستقیم یا تبعی قابل پیش‌بینی نیز می‌شود. در هر حمله‌ای، باید «تمام اقدامات احتیاطی عملی» برای پرهیز از آسیب به غیرنظامیان اتخاذ گردد.

حمله به نیروگاه‌های هسته‌ای، حتی اگر هدف نظامی داشته باشند، به دلیل خطر بالای انتشار تشعشعات و مواد رادیواکتیو و در نتیجه، آسیب شدید به جمعیت غیرنظامی، نیاز به مراقبت ویژه دارند. چنین حمله‌ای می‌تواند به سلامت و ایمنی میلیون‌ها غیرنظامی آسیب برساند. در ۲۳ مارس ۲۰۲۶، میریانا اسپولجاریک اگر^{۱۵}، رئیس کمیته بین‌المللی صلیب سرخ، نگرانی عمیق خود را ابراز کرد و خاطرنشان کرد که «جنگ علیه زیرساخت‌های ضروری، جنگ علیه غیرنظامیان است» و تهدیدات علیه نیروگاه‌های هسته‌ای را «بسیار نگران‌کننده» توصیف کرد.

چهارم) نگرانی‌ها در مورد ضمانت‌های نهادی در برابر تخلفات بیشتر:

از زمان آغاز دوره دوم ریاست جمهوری ترامپ، وزارت دفاع تحت نظر وزیر هگرت، عمداً و به‌طور نظام مند، حمایت‌هایی را که برای تضمین رعایت حقوق بین‌المللی بشردوستانه در نظر گرفته شده بود، تضعیف کرده است. این اقدامات شامل برکناری مقامات ارشد حقوقی ارتش بدون ذکر دلایل عمومی مبنی بر سوءرفتار، و جایگزینی دادستان‌های کل ارتش^{۱۶}، نیروی دریایی و نیروی هوایی است که مستقیماً نظارت حقوقی^{۱۷} بر عملیات‌های رزمی را تضعیف می‌کند. همچنین «تیم‌های محیط غیرنظامی» و سایر سازوکارهایی را که به‌طور خاص برای محدود کردن آسیب به غیرنظامیان در طول عملیات طراحی شده‌اند، لغو کرده است. «استراتژی دفاع ملی ۲۰۲۶» به‌طور کامل اشاره

¹³. Definite military advantage

¹⁴. The principles of proportionality and precautions in attack

¹⁵. Mirjana Spoljaric Egger

^{۱۶}. Judge Advocate General (JAG) این عنوان در ارتش ایالات متحده به بالاترین مقام حقوقی یا «دادستان کل» هر شاخه از نیروهای مسلح اطلاق می‌شود. این افراد مسئولیت ارائه مشاوره‌های حقوقی به فرماندهان و نظارت بر رعایت قوانین در عملیات‌های نظامی را بر عهده دارند. (توضیح افزوده بر متن)

¹⁷. Legal oversight

به حفاظت از غیرنظامیان و حقوق بین‌الملل را حذف کرده است. این تغییرات با توجه به اظهارات پیت هگست، وزیر دفاع، مبنی بر اینکه قواعد درگیری^{۱۸} مانع «جنگیدن برای پیروزی» هستند، به‌ویژه نگران‌کننده است.

ما به شدت نگران هستیم که رفتارها و تهدیدهای ذکر شده در اینجا باعث آسیب جدی به غیرنظامیان در خاورمیانه می‌شود و همچنین به تشدید درگیری، آسیب رساندن به محیط زیست و اقتصاد جهانی کمک می‌کند و خطر تضعیف حاکمیت قانون و هنجارهای اساسی که از غیرنظامیان هر ملتی محافظت می‌کند را به همراه دارد. اظهارات عمومی مقامات ارشد [آمریکا] نشان‌دهنده بی‌احترامی نگران‌کننده‌ای به قواعد حقوق بین‌الملل بشردوستانه است که توسط کشورها پذیرفته شده و هم از غیرنظامیان و هم از اعضای نیروهای مسلح محافظت می‌کند.

ما از مقامات دولت ایالات متحده [آمریکا] می‌خواهیم که همواره منشور سازمان ملل، حقوق بین‌الملل بشردوستانه و حقوق بشر را رعایت کنند و تعهد و احترام ایالات متحده به هنجارهای حقوق بین‌الملل را علناً اعلام کنند.

ما به تمامی دولت‌ها یادآوری می‌کنیم که بر اساس تعهدات قانونی خود، نباید ایالات متحده، اسرائیل یا ایران را در ارتکاب اقدامات متخلفانه بین‌المللی یاری یا مساعدت کنند، و همچنین برای پایان دادن به نقض‌های جدی هنجارهای قطعی حقوق بین‌الملل عمومی (قواعد آمره^{۱۹}) از جمله ممنوعیت تجاوز و قواعد اساسی حقوق بین‌الملل بشردوستانه از طریق ابزارهای قانونی همکاری کنند.

ما همچنین از متحدان و شرکای همکار دولت ایالات متحده می‌خواهیم که مطابق با ماده ۱ مشترک کنوانسیون‌های ژنو و حقوق بین‌الملل عرفی مرتبط، گام‌هایی برای احترام و تضمین احترام به حقوق بین‌الملل بشردوستانه بردارند. ایالات متحده خود اذعان کرده است که دولت‌ها باید برای ترویج پایبندی سایرین به حقوق بین‌الملل بشردوستانه تلاش کنند. «تفسیر کمیته بین‌المللی صلیب سرخ بر اولین کنوانسیون ژنو مصوب ۱۹۴۹» (ویرایش ۲۰۱۶) بیان می‌دارد که یک دولت در شرایطی که «در تأمین مالی، تجهیز، تسلیح یا آموزش نیروهای مسلح یکی از طرفین درگیر در مخاصمه مشارکت دارد، و حتی در صورت برنامه‌ریزی، اجرا و ارزیابی مشترک عملیات با آن نیروها، در موقعیت منحصربه‌فردی برای تأثیرگذاری بر رفتار» آن دولت‌های شریک قرار دارد.

¹⁸. Rules of engagement

¹⁹. Jus cogens

تهیه کنندگان بیانیه:

تام دانباوم

استاد حقوق در دانشکده حقوق استنفورد و استاد امنیت هسته‌ای فرانک استانتون در مرکز امنیت و همکاری بین‌المللی دانشگاه استنفورد، بخشی از موسسه مطالعات بین‌المللی فریمن اسپوگلی، جایی که او همچنین عضو ارشد این نهاد است.

ربکا همیلتون

استاد حقوق در دانشگاه آمریکایی، دانشکده حقوق واشنگتن.

عادل احمد حق

سرمدیر اجرایی مجله دیجیتال حقوقی و سیاسی روزانه امنیت عادلانه، استاد برجسته حقوق و محقق در دانشکده حقوق راتگرز و نویسنده کتاب قانون و اخلاق در جنگ

اونا ای. هاتوی

استاد حقوق بین‌الملل کرسی جرارد سی. و برنیس لاتروب اسمیت در دانشکده حقوق ییل، استاد حقوق بین‌الملل و مطالعات منطقه‌ای در مرکز مک‌میلان دانشگاه ییل، استاد گروه علوم سیاسی دانشگاه ییل، مدیر مرکز چالش‌های حقوقی جهانی دانشکده حقوق ییل و مشاور رئیس دانشکده حقوق ییل

گابور رونا

مشاور حقوقی سابق در بخش حقوقی کمیته بین‌المللی صلیب سرخ، مدیر حقوقی بین‌المللی سابق برنامه «اولویت با حقوق بشر»، و مدرس حقوق منازعات مسلحانه، حقوق کیفری بین‌المللی و حقوق بین‌الملل بشر در دانشکده حقوق کاردوزو.

.....

شایان ذکر است ذیل متن فوق که در رسانه های آمریکا منتشر شد و در سطح جهانی نیز در سطح گسترده بازتاب یافت اسامی بیش از یکصد استاد و فعال حقوق بین الملل و حوزه فعالیت و محل اشتغال هر یک از آنها نیز اعلام گردید تا دقیقا معلوم باشد که کدام اساتید و متخصصان این نامه را امضا کرده اند.

نظر به اینکه ذکر اسامی حقوقدانان مزبور به زبان فارسی به مفصل شدن متن حاضر منتهی می شود از بیان آن خودداری شد. اسامی حقوقدانان مزبور در امور پژوهشی کمیسیون موجود است.

